14569 14574
14570 14575
14571
14572
14573

891.99
Z-38

2002

Հրտ. 117

ՀԱՅ-ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ

ԱՍԱՆԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԺՈՂՈՎԱԾՈՒ

ՏԻԳՐԱՆՈՍ ՆԱՒԱՍԱՐԴԵԱՆՑ

ԱՌԱՋԻՆ ԳԻՐՔ

ԵՐԵՒԱՆ

ՏՊԱՐԱՆ ԷՄԻՆ ՏԷՐ ԳՐԻԳՈՐԵԱՆՑԻ

1883

4691

Дозволено Цензурою г. Тифлисъ 7 Января 1883 года.

Типогр. Эм. Теръ-Григорянцъ. гор. Эривань

ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐ

1. Էն ի՞նչն ա ինչ.— (1)
Հէրը գնաց հըրըրալէն,
Քարվան գնաց ճըրըրալէն.
Հէր՝ դու կա՛ց, քարվան՝ դու եդ դա՛ռ։

—

2. Փէսը փէսին աղպէր,
Ջուրը ջրին՝ հօրողպէր.
Ա՛ռ սարկա՛ռ՝
Չի՛ ճնի քաղաք։

—

3. Սև սալայ՝ սիպտակ սալայ,
Խաթուն միջին կ՚ծլվլայ։

—

4. Ակ տամ, լոկ տամ.
Քաքուլեցը բռնեմ՝ ձիդ տամ։

—

(1) Ծանօթ. Առհասարակ ամեն հանելուկ ասելիս, այսպէս են սկսում. —Էն ինչն ա ինչ.... Կայն։—Մենք աւելորդ համարեցինք իւրաքանչիւր հանելուկի սկզբում այդ՝ ձևը գործ դնել, որպէս զի ձանձրութիւն չպատճառենք ընթերցողներին։

5. Սև ա՝ սաթի նման,
Սիպտակ ա՝ կաթի նման,
Ման ա գալի մարդի նման։

—

6. Իմ պապը սարին ա,
Կուտլիկը կատարին ա.
Գաւազանը ետևին ա,
Ճուտերը փորին ա։

—

7. Կոլոլ մեղէն,
Սիպտակ լսեղէն։

—

8. Ինքը կեռ, հագին կնկեռ.
Հէնց կէթայ, ո՞նց որ մըկըծեռ։

—

9. Թագաւոր կայ հնոց,
Գլխին կայ սղոց.
Աշակերտներին կ'ասի. „Բրիստոս յարեա՛ւ թ մեռելոց։„

—

10. Տասնը հինգ տարի թագաւոր էլաւ,
Տասնը վեցին հիւանդացաւ.
Երեսունին մեռաւ պրծաւ,
Համայ էլ եդ սաղացաւ։

—

11. Սիպտակ դաշտիկ,
Սև սև հնդիկ,

Ձեռով ցանեմ, լեզուով հնձեմ։

—

12. Օրան օրան շուռ ա գալի.
Ոններ չունի՝ման ա գալի,
Բերան չունի՝ կուլ ա տալի։

—

13. Տափակը տափակին դնեմ,
Բուռը բուռը նի ածեմ,
Խոխոռալէնի՝վեր ածեմ։

—

14. Երկու աշըզ ասայ ասայ,
Կէթան, կգան բասայ բասայ։

—

15. Ա՜յ տէրտէր, ջա՛ն տէրտէր. չես ուտում, չես խմում՝ փորդ քա՞նի գոգուայ, տէրտէր։

—

16. Ունունիկ՝ բունունիկ, մէջը ծակ.
Թէ խելք ունես, կ'ասես՝ գտակ։

—

17. Ձին ձորումը, պոչը երկնքումը։

—

18. Լուն՝ թռաւ՝ լեռը դցեց։

—

19. Ջորս աղպէր մի գտակով են ապրում։

—

20. Էն ի՞նչն ա ի՞նչ, որ մեռելը սաղին շալակում ա։

21. Քանի սաղ էր՝ խոտ ու գարման էր ուտում՝ որ մեռաւ՝ միս ու արին կերաւ։

—

22. Էն...երկրիցը իրեք բուռ ֆող պակսեց։

—

23. Հաջի պապ, ոսկէ գլուխ։

—

24. Մի ծառ կայ՝ 12 ճուղք ունի. ամեն ճղքանը՝ 30 տերև։

—

25. Էն ի՞նչ գաւազան էր, որ միս ու արին ունէր։

—

26. Ալափստրակ՝ քարի վաստակ.
Քա՞նի վաղես փորդ դարտակ։

—

27. Իրիկունը ցան փռեմ, առաւօտը տեսնամ չկայ։

—

28. Էն... որ ամեն բանի պէտքն ա։
29. Էն... քեզ դրի՝ կպաւ։

—

30. Մի տուն ունենք, պատերն էրծաթ, մէջը ոսկի։

—

31. Մի սար կայ. քամակը ձին ա դալի, աղաքը՝ կարկուտ։

32. Գեղեի տակին բուրդ պլօճիկ,
Ո՛վ գտնի՝ իրան ռօճիկ։

—

33. Էն...մեկ շամփուր, էրկաթէ խորոված։

—

34. Ձին գնաց, թամքը մնաց։

—

35. Երկէն աղեք, ծէրը ծաղիկ։

—

36. Բռնեմ՝ բռնովս մին ա.
Թողամ՝ տանովս մին ա։

—

37. Ալ եզը, չալ եզը,
Կաննած, չիվարած եզը։

—

38. Էս դիհը դար, էն դիհը դար՝ մէջն անդաղար։

—

39. Ըստէ պուպուզ, ընդէ պուպուզ՝ երդկովը դուս։

—

40. Ուլուլիկ, պուլուլիկ.
Մէջը լեքը սուլուլիկ։

—

41. Հաւքը էկաւ երկնքից. ոսկէ լական իր կտուց. „ղու“ արեց, „բու“ արեց՝ իրեք բան աղաք գցեց։

42. Թուրքի տղէն վազէ վազ, գօտիկ
ունէր քառասուն գազ։

—

43. Սարից, քարից գցեմ՝ չէ՛ կոտրուի.
որ ջուրը գցեմ՝ կկոտրուի։

—

44. Յերէկը նորահարս, գշերը զարա-
ւաշ։

—

45. Ղօլթուղս առնեմ՝ լաց կընի. դնեմ
գետինը՝ ձէնը կկորի։

—

46. Երկէն քուչայ, մէջը փուչ ա։
47. Փետէ նաշ, էրկաթէ մեռելը։

—

48. Հանդը սիպտակ, սերմը սև՝ ցանողը
գիտայ։

—

49. Անթև թռնում ա, անոտ՝ վազում ա։

—

50. Ա՜յ օրթան, օրթան,
Տասն էրկու չչորթան,
Իրար ետևից կէթան։

—

51. Սև սատանայ՝ բանձր տան ա.
Թէ իմանաս՝ խելքի բան ա։

—

52. Ալ եզը, չալ եզը.
Քանի բարձեմ՝ տա՛ր եզը։

—

53. Էն .... մի բակում հինգ աղջէր
բանում են։

—

54. Մի կով ունենք հանդին ա.
Պօզերը կրմանդին ա
Տարէնը մի հետ կիթ կտայ.
Ըն էլ հանդին ա։

—

55. Ուլանոց, ուլպտանոց
Ուլանն էկան՝ զընգզընգանոց։

—

56. Կօլոլ եկեղեցի, դանկով տուի դուռը
բաց տրի։

—

57. Էն ..... ասում եմ „տրի՛, տրի՛„ չէ
գալի. որ ասում եմ „մի՛ գայ,
մի՛ գայ„ գալիս ա։

—

58. Ինքը սատումը,
Ոտները կրակումը։

—

59. Էն....մի տօլաբ՝ լիքը խուշտուր։

—

60. Մի տնանի, էրկու տնանի։

61. Մի սարի դոշում երկու հայց կայ փռած։

62. Գեննի տակին մնէ շամփուր։

63. Երկէն երէց, կարծ գաւազան։

64. Ալալայ, պալալայ բե՛ր հաղ սրա՛ տա՛ր կախ արա։

65. Ասլանը չօքեց, արաբը նստեց։

66. Սև սլեքը սարն եկաւ,
Անհամբարքը վեր եկաւ։

67. Տասը եզ ունեմ, տասի ճակատն էլ ղաշխայ ա։

68. Մի ման ունեմ, որ դպա երկինքն եմ բռնում՝ դարտկվում ա. որ դպա գետինն եմ բռնում՝ լըցվում ա։

69. Էն .... լարը քաշեմ՝ սարը գայ։

70. Էսան էսան՝ փսփսան։
Չբէջ սնցան՝ չտեսան։

71. Սև սատանէն պատիցը կախ։

72. Դեղին տիկին, գեննի տակին։

73. Հանգստան, ֆր՛անգստան.
Ձագերը թռան, մամերը նստան,
Մամերը թռան, ձագերը նստան։

74. Տափ տափի, ընկնի խփի։

75. Աշի աշի, գոմշի կաշի
Ոնչ կհալի, ոնչ կմաշի։

76. Իլիկ իլիկ իշկման,
Նա՛շխուն կաքաւ թուրքման,
Նա իման՝ ա, նա՛ մուսուրման։

77. Ուն ունի, բուն ունի,
Հաւի պէս գլուխ ունի։

78. Չրէ դուռ, ֆիեռէ բալանիք։

79. Խիցեր (աքաղաղ), խիցեր, տանսի խիցեր,
Ինքը կեռ, հաղին պիպեռ։

80. Տիզը տպեցն ա կպէ, տիզն էլ պատիցը.
Գնացէ՛ք տզամօրը կանչէք՝ տիզը տը-
զեցը պոկի, տիզն էլ պատիցը։

—

81. Էն ի՞նչ թէ ինչ՝ լըպստացնեմ, ծա-
կիցն անցկացնեմ։

—

82. Երկէն չուան, թէխ (դէպի) նախջուան։

—

83. Սարից գցեմ, սար չի,
Քարից գցեմ, քար չի,
Կ՚կրկրայ՝ կաքաւ չի.
Զու կածի՝ հաւ չի։

—

84. Էն... մի մարաք, մէջը լիքը ուրադ։

—

85. Մենք մենն ունենք մի ոննանի,
Որ դուս գայ՝ դէլը կտանի։

—

86. Սարից գալիս ա հիլ ու միլ
Մէջքը կոտրած, կռները թիլ,
Բերանը դնեմ՝ մի հում ճիլ։

—

87. Մեր տանը կայ ընկլե ընկլե,
Կոտոշները զնկլե զնկլե.
Մարդ չի կարայ դէմը կանի։

—

88. Էն... հողէ լուլայ, մնէ գիւլլայ։

—

89. Էն... մնէ կճուճ, էրկաթէ խուփ։

—

90. Էն ի՞նչ կենդանի ա, որ Աստած չի
ստեղծէ։

—

91. Էն ո՞ր վարդապետն ա, որ ծունկը
գլխիցը բանձր ա։

—

92. Էն ինչ շոր էր, որ ո՞նչ կտոր ունէր,
ո՞նչ կար։

—

93. Փէսի կտոր տեսայ անտաշ,
Վրէն կարմիր շապիկ քաշած.
Փորի մէջը ալիր լցրած,
Ինքը պտուղ փշէ քաղած։

—

94. Տաս վըր չորսին.
Զորս վըր ծովուն.
Ծով վըր ծնկան.
Ծունկ կրնգան.
Ո՞վ ա նստէ վըր քո կնկան։

—

95. Երկինքն ամպ ա, երկիրը հով,
Եղը ծնեց՝ բերեց կով։

—

96. Երկինքը ծակ, երկիրն էլ ծակ,
Մէջը լեքը ջուր ու կրակ։

—

97. Էն... անջուր ջաղաց, անկրակ բաղաջ։

—

98. Եբ սոված եմ՝ հաց տո՛ւ ինձ, որ քեզ սոված չթողամ։ Եբ ծարաւ եմ, ջուր տո՛ւ ինձ որ քեզ պէտք գամ։

—

99. Էն..... ըստիան դպա քեզ գցեմ։

—

100. Սերմեմ աճար, դուս գայ բանջար՝ քաղեմ կճուճ։

—

101. Զրից ղՓիլ, փեսրցը բալանիք։

—

102. Սև եզը ջուլեմ, ջուլն ուտեմ։

—

103. Էն..... մի պաղրհան՝ շեղ ջով լեքը։

—

104. Էն ի՞նչն ա ինչ մի գեօլ,
Գեօլի քնթին մի աղեք,
Աղբի քնթին մի ծաղեկ։

—

105. Էն...ինն ա պռաի՝ ճնի, չի ճնի՝ կըռծի ճնի։

106. Զուրն ի դուս քարվան,
Զուրն ի վեր քարվան,
Ոչ խոտ կուտի՝ ոչ դարման։

—

107. Մօրից ծնուեցի՝ չորս գեղ կերայ.
Եբ որ մենծացայ՝ գեղին փորեցի.
Եբ որ մեռայ՝ աշխար մնն եկայ։

—

108. Էն...աշխարի սոեղծուելուց ընչանք հմի՝ մի հետ ա արև տեհէ։

—

109. Էն... մեկ աղլուխ՝ մնով լեքը։

—

110. Գոմշի կաշին ծալուիլ չէ՝ խուրդայ փողը համբարուիլ չի։

—

111. Երկու արջ մի ձորում կռվում են։

—

112. Սիպտակ մէր, սև սև ճոտեր։

—

113. Մի խորում խոտ, կողքը ցիստ։

—

114. Մի թաւում մի կտոր դմակ կայ. թաւէն մաշվում ա, դմակի ըսկի աՀնում էլ չի։

—

115. Ես ու ճիճղին գնացինք սարը. որ

ճիճղին չընէր՝ ես կմնայի սարումը։

—

116. Էն... ո՞ր դիհը գցեմ՝ կէթայ։

—

117. Շունը հաչաց, դունչը ուռեց։

—

118. Իմ հէրը ջրի վրէն կարմունջ էր շինում. ոնչ ուրաք էր բանացնում, ոնչ սղոց, ոնչ բուրղու. մի խօսքով ըսկի ձեռ չէր տալի՝ ինքն իրան կարմունջը շինվում էր։

—

119. Բազարում ծախուիլ չի,
Կեռքում քաշուիլ չի.
Նրանից էլ անուշ բան չկայ։

—

120. Էն... չորս կոխիչ ունի, չորս ձգիչ,
Երկու բզնչ մի տրմբտրմբիչ։

—

121. Սև կհինեմ, կանանչ կգործեմ, կարմիր կկարեմ։

—

122. Անասեղ շապիկ, անջաղաց ալեր, անչաքուծ մեխ։

—

123. Էն... ինքը ոսկոր չունի, համայ ոսկոր ա ուտում։

124. Ասուծ ինձ մի ուլ տուեց,
Ուլ չտուեց՝ բլբիուլ տուեց,
Ասսու հրամանով՝ աքլորը իշին կուլ տուեց։

—

125. Էն....Սաղից մեռել ա ընում, մեռելից սաղ։

—

126. Էն... դարման ուտում ա, մոխիր թրքում։

—

127. Էն....Ինքը էծ՝ մէջքը պէծ։

—

128. Պուճուր երկինք, տակին ձին ա գալի։

—

129. Էն՝ ո՞վ էր, որ եր տարան թաղելու Ֆողն ասեց—ես կուս եմ։

—

130. Էն ո՞վ էր, որ արքայութիւնը ամենքից աղաք մնաս։

—

131. Էն... որ ոնչ խուփ ունի, ոնչ էլ ափն։

—

132. Վեր եմ ունում՝ քա՛ր չի.
Ցու ա ածում՝ հա՛ռ չի։

—

133. Էն ո՞վ էր, որ մէկին սրպանեց՝

ինքը գնաց արքայութիւն. համայ
ում սրպանեց՝ նա դժողքը գնաց։

—

134. Ո՛նչ ձեռ ունի, ո՛նչ ոտ, համայ վի-
րև ա բանձրանում։

—

135. Էն...էգը որձից ծնուեց։

—

136. Էն...հէրը ծուռը, մէրը դուղ, քիրը
խելօք, աղպէրը գիժ։

—

137. Մի աղլուխ ունեմ, ուզում եմ չորա-
ցնի՝ չեմ կարում։

—

138. Էն...քանի սաղ էր՝ խոտ ու դարման
էր ուտում, որ մեռաւ՝ գինի էր խմում։

—

139. Էն...փորի դհիցը ուտում ա, մէջ-
քիցը դուս ածում։

—

140. Մի հաւանոց ունեմ, մէջը էրկու
թուխս կայ՝ իրանց ճուտերովը։

—

141. Կօլորակ, դեղին՝ աշխարքին սիրելի։

—

142. Գցողը տղամարդ չի. գցածը քար չի,
սրպանածը թևեր ունի՝ ղուշ չի։

—

143. Էն ի՞նչ թուղթ ա, որ վրէն գրիչ չի
բռնի, էն ի՞նչ գրիչ ա, որ նրա վրա
կգրի։

—

144. Փտած փէտը փորեցին,
Ասլանը մէջը պահեցին։

—

145. Էրկուսը մէկին, իրեքն էրկսին,
Իրար հետ խառնեցին՝ բաժանել
չկարացին։

—

146. Բռնեմ ափովս,
Շաղ տամ թաթովս,
Մեռնի տարով,
Ապրի բարով։

—

147. Զորս աղպէր մի գտակի տակ,
Ես ասեմ թէ էլի չգտաք։

—

148. Տապանը փետէ,
Մեռելն էրկաթէ.
Եր որ ձէն կտայ,
Աշխար կթնդայ։

—

149. Էն...առաւօտը չորս ոտի վրա ա ման
գալի. ճաշին՝ էրկու, իրիկունը՝ իրեք։

—

150. Քարէ քուխտիկ,
Տռճկան հորտիկ։

—

151. Մինը կաննաճ խօսում ա. էրկուսը անկաջ են դնում, էրկուսն էլ մտիկ են տալի։

—

152. Պապէն էկաւ վաղէ վաղ,
Լիզուն գցեց քառասուն գաղ։

—

153. Ինքը սռնի, ոտներ կռնի,
Քանց սատանէն շատ կթռնի։

—

154. Էստուց չուր Վան, վաղն Երևան,
Ոսկի չաղիր, մէջն ա դիւան։

—

155. Պապէն նստաւ վըր դարին,
Քառասուն աբէն վըր թևին,
Կ՚ըսայ-հա՛ կմրսեմ, հա՛ կմրսեմ։

—

156. Մանդր, մանդր քերեկան,
Արևի եռևից երևան։

—

157. Քըստդա՛ն, քըստդա՛ն,
Խռովի՛ նստի դան։

—

158. Կուզ կգաս, արար հեծաւ։

—

159. Էն...կէթայ կգայ՝ քու մոր փորին բարով կտայ։

—

160. Հազար բրուկ,
Սարէն կպուկ։

—

161. Թէ թափես՝ շատ կհաւաքես, թէ պահես՝ ինձանից էլ կզըկուես։

—

162. Զալ հաւը ծկռտաց՝ ձուն շպրտեց։

—

163 Եռևից հուփ տամ, աղաքից որոճայ։

—

164. Ո՞չ կհաջայ, ոչ ման կգայ, համայ մարդի կկծի։

—

165. Երկէն կարպետ՝ ծալուիլ չի. վրէն մանդր քարեր՝ համբարուիլ չի։

—

166. Հէրն ասեց-վ՚այ ուսս. մէրն ասեց-վ՚ա՛յ մէջքս. էրեխէքն ասեցին-սո՛ւս կա-ցեք, որ վէ կընկնենք։

—

167. Էն...կարճ տէրտէր՝ երկէն փիլօն։

—

168. Երեսը տախտակ, տակը քար,
Ուվթ ննանի, էրկաւ սար։

—

169. Շաքին շալակ,
Անձրևին խայտառակ,
Ոչի բուն, լուի քաղաք։

Ծանօթ. ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐԻ ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԳՐՔԻ ՎԵՐՋՈՒՄ։

14569 - 14575

20,13